

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: Heidelberg Materials CZ, a.s, IČ: 262 09 578
Mokrá 359,
664 04 Mokrá-Horákov

proti

žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2
11000 Praha 1

za účasti: 1) Rezidence nad Berounkou, s.r.o.
sídlem Opletalova 922/8, Praha 1
zastoupená Mgr. Filipem Petrášem, advokátem
sídlem Opletalova 1525/39, 11000 Praha

2) CETIN, a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19,
Praha 9

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, sp. zn.: S-MHMP 418181/2024/STR, č. j. MHMP 1190584/2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Úřad městské části Praha 16 (dále jen „*stavební úřad*“), vydal dne 30. 9. 2019, pod č.j. 018370/19/OVDŽP, územní rozhodnutí, kterým byla umístěna „*Rezidence nad Berounkou*“ Praha – Radotín, ul. Karlická: novostavbu bytového domu – domu pro bydlení s 30 bytovými jednotkami, včetně parkovacích stání a připojení na komunikaci, se dvěma podzemními podlažními a třemi nadzemními podlažními (dále jen „*bytový dům*“ či „*stavba*“), na pozemcích p.č. 1140/1, 1140/2, 1645/1, 2506/1 v katastrálním území Radotín. V rámci územního řízení žalobkyně vyjádřila nesouhlas s umístěním stavby, neboť se stavba nachází v ochranném pásmu dráhy – vlečky vlastněné a provozované žalobkyní. Stavební úřad dne 18. 5. 2022 vydal stavební povolení, č.j. 08524/2022/OVDŽP, proti kterému podal odvolání jiný účastník, nikoliv žalobkyně. Odvolací správní orgán rozhodnutím, č.j. HMHP 388417/2021, ze dne 6. 3. 2023 odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. Dne 3. 1. 2024 bylo vydáno nové rozhodnutí stavebního úřadu, č.j. 21825/2023/OVDŽP, kterým byla stavba povolena.
2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 7. 2024, sp. zn.: S-MHMP 418181/2024/STR, č. j. MHMP 1190584/2024, napadené rozhodnutí částečně v rozsahu podmínky č. 26 rozhodnutí (stavebního povolení) změnil, ve zbytku odvolání žalobkyně zamítl.

II. Žaloba

3. Žalobkyně ve své žalobě jako první žalobní bod uvedla, že z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nevyplývá, že by byl dotčen pozemek p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín, avšak z projektové dokumentace předložené k vydání stavebního povolení tato skutečnost tak zřejmá není. Žalobkyně argumentuje, že podzemní podlaží stavby budou realizována v minimální vzdálenosti od hranice s pozemky p.č. 1110/16 a 1110/27 v k.ú. Radotín, které jsou ve vlastnictví žalobkyně a na kterých je situována stavba vlečky. Z výkresu pažení stavební jámy má vyplývat, že pozemek p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín nebude pažením či stavební jámou dotčen. Dle žalobkyně však není zřejmé, jak bude stavba skutečně realizována, neboť ve výkresu je také uvedeno, že „tato dokumentace není určena pro realizaci stavby“. Žalobkyně se tudíž domnívá, že může dojít k přesahu na pozemek p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín, neboť mezi hranicí pozemku p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín a pažením

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

stavební jámy není žádná mezera, prvky pažení leží přímo na hranici pozemku, aniž by existoval detail prvků ve vztahu k pozemku (výkres je v měřítku 1:200). Na tuto argumentaci žalobkyně měl žalovaný reagovat pouze tím, že z řezu vyplývá určitý způsob provádění, avšak již nekomentoval, že z výše uvedeného výkresu vyplývá, že prvky pažení se nacházejí přímo na hranici s naším pozemkem (detail tohoto dotyku v projektové dokumentaci absentuje). Z koordinačního situačního výkresu, který byl přílohou územního rozhodnutí, a se kterým je dle textu stavebního povolení povolovaná stavba v souladu, má být dle žalobkyně zřejmé, že podzemní stavba je situována až na hranici s pozemkem p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín, a tedy ani není postaveno na jisto, že prvky sloužící pro pažení stavební jámy nepřesáhnou na sousední pozemek p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín. K této skutečnosti žalovaný dle žalobkyně nevyslovil žádný názor. Současně není ani zřejmé, jak bude řešeno vlastní provádění stavby, nicméně žalobkyně se domnívá, že jáma pro provedení takové stavby musí logicky zasáhnout na sousední pozemek. Žalobkyně rovněž poukázala na skutečnost, že v zákresu pažení stavební jámy, který byl součástí spisu při podání žádosti o vydání stavebního povolení, je hrana spodní stavby ve větší vzdálenosti než ve finále předloženém výkresu; proč došlo k takové úpravě však není vysvětleno, ani se k této skutečnosti žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Žalobkyně poté vyvozuje, že pokud došlo k takové úpravě výkresu pažení stavební jámy, pak muselo dojít i k úpravě půdorysných rozměrů ve vazbě k hranici pozemku p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín.

4. Žalobkyně uvádí, že nevyžaduje předložení detailní dokumentace pro provádění stavby, nýbrž aby bylo postaveno na jisto, že pozemek p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín, který je v jejím vlastnictví, nebude prováděním stavby dotčen. Součástí projektové dokumentace pro stavební povolení by tak měl být detail provádění takto umístěné stavby na hranici pozemku. Žalovanému naproti tomu jako doklad o tom, že pozemek nebude dotčen, postačilo vyjádření odborné realizační společnosti Čeněk a Ježek a.s., ze dne 31. 1. 2024 (doložené jako příloha č. 2 k vyjádření stavebníka k odvolání ze dne 5. 2. 2024), ze kterého vyplývá, že tato společnost je na základě prostorových podmínek definovaných v projektové dokumentaci schopna provést spodní stavbu v daném rozsahu a v dané poloze a zvolit optimální technologický postup, aniž by byl narušen sousední pozemek. Žalobkyně k tomuto uvedla, že s tímto vyjádřením nebyla žalobkyně vůbec seznámena. Domnívá se rovněž, že stavba má být realizována podle projektové dokumentace, která je podkladem pro vydání stavebního povolení, nikoliv na základě prohlášení realizační společnosti.
5. V rámci druhého žalobního bodu, stejně jako v odvolání, žalobkyně poukazovala na skutečnost, že závazné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 8. 6. 2021, č.j. HSHMP 31622/2021 (dále jen „*závazné stanovisko*“), následně potvrzené vyjádřením téhož orgánu ze dne 4. 7. 2023, č.j. HSHMP 35722/2023 (dále jen „*vyjádření k závaznému stanovisku*“), vychází z nepřesných a neúplných podkladů, resp. nepřesného akustického posudku, který při určení hladiny hluku a vibrací způsobovaných železniční dopravou vycházel pouze z údajů o dopravách a posunech na celostátní dráze, a nikoliv na vlečce vlastněné a provozované žalobcem, která je umístěna na pozemcích žalobkyně přímo sousedících se stavbou. Žalobkyně se v odvolání postupem dle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu domáhala přezkumu závazného stanoviska nadřízeným orgánem (Ministerstvem zdravotnictví), nicméně žalovaným bylo rámci v napadeného rozhodnutí stanoveno, že tento postup již není možný, neboť žalovaný již v minulém odvolacím řízení požádal nadřízený správní orgán o přezkoumání předmětného závazného stanoviska. Doklad, který vydala Hygienická stanice hlavního města Prahy dne 4. 7. 2023 pak není závazným stanoviskem, nýbrž jen vyjádřením k dříve vydanému, formulovaným i s

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

ohledem na úpravy projektové dokumentace. Ani v případě posledního tak není možné zahájit postup dle § 149 odst. 7 správního řádu. Žalobkyně se s tímto názorem žalovaného neztotožňuje, jelikož předchozí odvolací řízení bylo iniciováno osobou odlišnou od žalobkyně a z důvodů odlišných než z důvodů uplatněných v odvolacím řízení iniciovaným žalobkyní. V předchozím odvolacím řízení šlo o změny v projektové dokumentaci stavby, v pozdějším odvolacím řízení žalobkyně coby odvolatelka brojila proti obsahu závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví s poukazem na to, že bylo zpracováno na základě neúplných a nepřesných podkladů a jako takové může být věcně nesprávné.

6. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítla, že upozornění na věcnou nesprávnost závazného stanoviska a domáhání se jeho přezkumu je námitkou směřující do dotčení práv žalobkyně coby vlastníka sousedících pozemků a staveb na nich dle § 114 odst. 1 starého stavebního zákona, nikoliv námitkou směřující do domnělého dotčení práv budoucích uživatelů stavby, tedy třetích osob, jak vyhodnotil žalovaný. Žalobkyně upozorňuje, že je vlastníkem pozemků p.č. 1110/15, 1110/16, 1110/27 v k.ú. Radotín, na nichž je umístěna stavba dráhy (kolejiště) – vlečky vlastněné a provozované žalobcem. Dle jejích slov nejde o nevyužívanou dráhu – vlečku. Žalobkyně vznesla námitky proti předloženému akustickému posudku č. P33.1-21 Novostavba bytového domu Rezidence nad Berounkou, revize 03/2023 zpracovaného Ing. Karlem Šnajdrem, ze dne 15. 3. 2023. Podle jejího názoru tento nepředstavuje přesný a úplný podklad pro vyhotovení hladiny hluku a vibrací ve vztahu k povolované stavbě. Ing. Šnajdr dle žalobkyně při jeho zpracování vycházel nesprávně pouze z množství hluku a vibrací vznikajících z dopravy realizované na celostátní dráze, nikoliv i s dopravou a posuny na vlečce vlastněné a provozované žalobkyní. Tato přitom není nijak ojedinělá a má být dle žalobkyně zdrojem nezanedbatelného hluku a vibrací. Žalobkyně by byla jakožto vlastník a provozovatel vlečky podle § 77 odst. 5 a 6 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, povinna provést dostatečná opatření k ochraně před nadlimitním hlukem, za předpokladu, že dojde k prokazatelnému navýšení hluku ze zdroje hluku oproti naměřeným hodnotám hluku vypočteným v hlukové studii, které byly předloženy v rámci žádosti podle odst. 3. Žalobkyně proto vyjádřila obavy, že tato povinnost pro ni nevyhnutelně vyplývá, neboť je zřejmé, že k nadměrnému navýšení hluku dojde, když bylo již v rámci akustického posudku vypracovaného Ing. Šnajdrem vycházeno z nesprávných, realitě neodpovídajících dat, kdy navržená ochranná opatření nemusí být dostatečná. K otázce přezkoumatelnosti závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví a obsahu podkladů pro jeho vydání (i ve vztahu k § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví) žalobkyně odkázala na rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 51 A 22/2019-60.

III. Vyjádření žalovaného a další podání ve věci

7. Žalovaný ve vyjádření k prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že projektová dokumentace zpracovaná dle přílohy č. 12 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb pro stavební povolení, nepředpokládá dotčení pozemku p.č. 1110/27 v k.ú. Radotín.
8. K druhému bodu žaloby ohledně žalobkyní tvrzené námitky, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nepřesného akustického posudku a neúplných podkladů, žalovaný odkázal na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí, a jako takovou ji shledal nedůvodnou.
9. V rámci poslední žalobkyní namítané skutečnosti žalovaný uvedl, že žalobkyni nepřisluší hájit práva budoucích uživatelů navrhované stavby. K tomuto nad rámec připojil, že k danému stavebnímu záměru bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko Hygienické stanice

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

hlavního města Prahy, které bylo přezkoumáno Ministerstvem zdravotnictví. Tím poté nebylo shledáno, že by byl záměr v rozporu se zákonnými požadavky ochrany před hlukem.

10. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) uvedla, že žalobkyně nijak nedoložila, že pozemek p.č. 1110/27 a železniční vlečka ve vlastnictví žalobkyně budou provedením stavby dotčeny; námitky stran možného zásahu do vlastnického práva žalobkyně se tak pohybují v rovině spekulací. Z územního rozhodnutí ze dne 30. 9. 2019, č.j. 018370/19/OVDŽP, stejně jako z dokumentace pro územní řízení nevyplývá, že by stavba byla umístěna na pozemcích žalobkyně. Tato skutečnost nemá vyplývat ani z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a projektové dokumentace pro stavební řízení, stejně jako možnost, že dojde k využití sousedních pozemků žalobkyně pro realizaci stavby. Stavebník není srozuměn s tím, jak více má doložit skutečnost, že nebude zasaženo do pozemku ve vlastnictví žalobkyně. Doplnil, že projektová dokumentace byla zpracována v souladu s přílohou č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Dokumentace pro provádění stavby bude ze strany stavebníka zpracována až v dalším stupni projektové přípravy stavby, ačkoliv již v tomto stupni projektové přípravy je postaveno najisto, že k zásahu do vlastnických práv žalobkyně nedojde (viz také vyjádření Ing. Karla Šatavy, autorizovaného inženýra pro statiku a dynamiku staveb, a vyjádření odborné realizační společnosti Čeněk a Ježek a.s., ze dne 31. 1. 2024 a ze dne ze dne 28. 8. 2024). Vyjádření odborné realizační společnosti bylo stavebníkem předloženo za účelem prokázání, že při realizaci stavby je možno postupovat tak, jak je uvedeno v projektové dokumentaci pro stavební povolení, tedy bez jakéhokoli zásahu do pozemku p. č. 1110/27.
11. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasí ani s druhým bodem žaloby, neboť žalobkyně zcela obecně uvádí, že závazné stanovisko bylo vydáno na základě neúplných podkladů, kdy ale tyto námitky nijak dále nekonkretizuje. Samotné závazné stanovisko bylo přitom bylo ze strany Ministerstva zdravotnictví přezkoumáno v otázce stejných důvodů, z jakých jeho přezkum požadovala i žalobkyně, a které jej rozhodnutím ze dne 15. 12. 2022, č.j. MZDR 31086/2022-4/OZV, potvrdilo jakožto zákonné a věcně správné (viz také § 89 odst. 2 správního řádu; dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2019 č.j. 9 As 140/2019-22). Ani po doplnění projektové dokumentace pro stavební povolení Hygienická správa hlavního města Prahy rozhodnutím vydaným dne 4. 7. 2023, č.j. HSHMP 35722/2023, neshledal důvody pro vydání nového závazného stanoviska.
12. K třetímu žalobnímu bodu žalobkyně osoba zúčastněná na řízení sdělila, že Hygienická stanice hlavního města Prahy, ani Ministerstvo zdravotnictví neshledali, že by stavba byla v rozporu s požadavky stran ochrany před hlukem. Žalobkyně k tomu svá tvrzení, jež mají svědčit o opaku, nepodložila žádnými důkazy, oproti stavebníkovi, který v tomto směru poskytl relevantní podklady (akustický posudek). Dle § 77 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., zákona o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, je přitom třeba pojmát důvodné obavy ohledně dotčení hlukem a vibracemi. Rozsudek Krajského soudu v Praze, č.j. 51 A 22/2019-60, na který se žalobkyně v žalobě odkazuje, není dle stavebníka k dané věci příléhavý, jelikož se vztahuje na případ, kdy nebyly doloženy žádné podklady v souladu s § 77 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Osoba zúčastněná na řízení z uvedených důvodů soudu navrhuje, aby žalobu žalobkyně zamítl.
13. Žalobkyně v replice k námitce žalovaného, podle níž žalobkyně neuvádí konkrétní důkazy pro reálnost zásahu do pozemku v jejím vlastnictví, sdělila, že z projektové dokumentace vyplývá, že velká část stavby je umístěna v ochranném pásmu dráhy, a to přesto, že s tím jako vlastník a provozovatel dráhy opakovaně vyslovila nesouhlas (v řízení o umístění stavby

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

v postavení účastníka řízení dle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., i z titulu vlastníka dopravní infrastruktury dle § 86 odst. 2 písm. c) téhož zákona, v řízení o povolení stavby v postavení účastníka řízení dle ustanovení § 109 písm. e) z) téhož zákona; k tomuto též odkazuje na § 1020 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Dle § 4 zákona č. 266/1994 Sb. o drahách, dráhy tvoří tzv. obvod obvykle 3 m od osy krajní koleje, který je veřejnosti nepřístupný a nelze v něm vykonávat zákonem stanovené činnosti. Mezi hranicí pozemku, na které bude začínat podzemní část stavby, a hranicí obvodu dráhy je přitom prostor cca 3 metry – žalobkyně je tudíž přesvědčena, že hrozí reálné riziko zásahu do pozemku v jejím vlastnictví (ochranné pásmo dráhy dle § 8 téhož zákona činí v případě vleček 30 m od osy krajní koleje).

14. Žalobkyně upozornila na rozpory v dokumentaci předložené stavebníkem, vyvolávající pochybnosti o tom, že vlastnická práva k pozemku v jejím vlastnictví nebudou realizací stavby zasažena. K žádnému přesahu na pozemek navíc žalobkyně neudělila (vlastnický) souhlas dle ustanovení § 184a zákona č. 183/2006 Sb. Žalobkyni není dále zřejmé, na jakém podkladě došlo ke změně situování paží konstrukce v projektové dokumentaci předložené v době podání žádosti o stavební povolení oproti projektové dokumentaci z ledna roku 2021. U prvně jmenované totiž došlo k posunu stavby směrem k hranici pozemku p.č. 1110/27, 1110/16 v k.ú. Radotín (to samé vyplývá i z koordinačního výkresu, který byl grafickou přílohou vydaného územního rozhodnutí); současně není žalobkyni známo, jaký charakter má příslušný podklad v řízení zastupovat, neboť je v něm uvedeno, že neslouží k realizaci stavby. Pochybnosti ohledně projektových dokumentací nelze dle žalobkyně nahradit prohlášením odborné realizační společnosti Čeněk a Ježek a.s. Žalovaný se dle žalobkyně rozpory v předložené dokumentaci nadto nijak nezabýval, ačkoliv je odstranění důvodných pochybností jeho povinností dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V této věci žalobkyně cituje rozsudek Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí 6 A 79/2022-30, dle něhož musí podklady poskytovat solidní závěr o tom, že požadovaný stavební záměr lze provést bez toho, aniž by bylo jeho uskutečnění možné bez zásahu do sousedních nemovitostí. Dle závěrů rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č.j. 2 As 155/2017-65, má být „veřejnoprávní ochrana je zejména poskytována preventivně pro futuro“.
15. K vyjádření osoby zúčastněné na řízení ve smyslu tvrzené nekonkrétnosti námitek žalobkyně vůči akustického posudku a následně závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví žalobkyně uvádí, že naopak již konkrétně vyjádřila důvody nepřesnosti akustického posudku, neboť při jeho zpracování nebylo vycházeno též z provozu na vlečky žalobkyně (pouze z údajů o dopravách a posunech na celostátní dráze provozovanou Správou železnic, s.o.). Žalobkyně k tomu doložila vyjádření Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě ze dne 16. 8. 2024, z něhož má vyplývat, že se akustický konzultant nedůsledně vypořádal se všemi stacionárními zdroji hluku. Žalobkyně je současně názoru, že není její povinností nechávat na své náklady zpracovávat nový věcně správný posudek. Je naopak povinností správního úřadu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci.
16. Ohledně námitek osoby zúčastněné na řízení, že důvody, pro něž bylo závazné stanovisko přezkoumáváno nadřízeným orgánem již dříve, se shodují s důvody, pro něž později požadovala žalobkyně jeho přezkoumání dle § 149 odst. 7 správního řádu, žalobkyně sdělila, tento názor nesdílí. Na podnět odvolatele Ing. O. P. došlo dle názoru žalobkyně k přezkumu závazného stanoviska z odlišných důvodů, zapříčiněných změnou v projektové dokumentaci. Ty se však netýkaly hluku a vibrací z železniční dopravy, jak bylo později žádáno žalobkyní. Žalobkyně rovněž zdůraznila, že stanovení hladiny hluku a vibrací je

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

významné i pro řešení otázky, kdo bude za opatření před hlukem odpovědný v souladu s § 77 odst. 3 zák. č. 258/2000 Sb.

17. Podáním ze dne 15. 8. 2024 pak žalobkyně doplnila žalobu o dokument ze dne 16. 8. 2024 vystavený Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě, nazvaný jako „*Žádost o vyjádření k akustickému posudku č. P33.1-21, revize 03/2023*“.
18. Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení ve věci poté již neuplatnily žádná vyjádření.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. (§ 79 a § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen „s. ř. s.“/). Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle skutkového a právního stavu v době napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud zdůrazňuje, že stavební řízení bylo zahájeno 27. 9. 2021, napadené rozhodnutí bylo vydáno 15. 7. 2024, právní moci nabylo dne 5. 8. 2024. Podle § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona platí, že řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (1. 1. 2024) se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Stavební úřad a žalovaný tedy ve věci postupovali podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „*stavební zákon*“) a soud proto přezkoumá zákonnost žalovaného rozhodnutí tohoto právního předpisu.
20. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran po poučení soudem nevyslovila s takovým projednáním věci nesouhlas. Podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. se tedy jejich souhlas s rozhodnutím věci bez jednání presumuje.
21. Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání ani z důvodu dokazování, neboť věc lze rozhodnout i bez provedení důkazů. Podstatné podklady, z nichž soud vycházel, jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud poté pro nadbytečnost neprovedl navrhované důkazy vyjádřením společnosti Čeněk a Ježek, a.s. ze dne 28. 8. 2024 a vyjádřením Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě ze dne 16. 8. 2024. Vyjádření společnosti ze dne 28. 8. 2024 jen rozvíjí její již ve správním spisu založené vyjádření z 31. 1. 2024 o tom, že je schopna provést zajištění stavební jámy projektovaným způsobem. Obě tato vyjádření pro věc podle názoru soudu nemají zásadní význam, neboť rozhodné skutečnosti o zajištění stavební jámy vyplývají z projektové dokumentace (k tomu viz níže). Zdravotní ústav ve vyjádření ze dne 16. 8. 2024 jen stručně uvedl, že v akustickém posudku by měl být hodnocen hluk z provozu vlečky. Tuto námitku přitom žalobkyně již sama uplatnila v žalobě a soud ji vypořádá taktéž níže.

Námítky proti posouzení hluku

22. Žalobkyně v žalobě uplatnila námitky vůči závaznému stanovisku Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 8. 6. 2021, č.j. HSHMP 31622/2021 (dále jen „*závazné stanovisko*“), potvrzeného vyjádřením téhož orgánu ze dne 4. 7. 2023, č.j. HSHMP 35722/2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

23. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla s tím, že ve věci záměru bylo zahájeno stavební řízení, seznámena 3. 3. 2022 doručením oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení. Žalobkyně však v řízení nejprve neuplatnila žádné námitky. Žalobkyně se nijak nevyjádřila ve věci ani poté, co stavební úřad vydal stavební povolení dne 18. 5. 2022 a jiní účastníci podali proti němu odvolání, s nímž se žalobkyně seznámila dne 26. 7. 2022. V odvolání přitom tehdejší odvolatel rovněž uplatnil námitky k tomu, že nejsou splněny předpoklady pro zahájení stavby, nebo námitku, aby nebyly překročeny hygienické limity zvuku; ostatně namítl i to, že stavba záměru je umístěna do ochranného pásma vlečky. Žalobkyně již tehdy mohla účinně namítnout své výhrady vůči záměru. Soud se tedy neztotožnil se žalobkyní, že by sama v předchozím odvolání nemohla požádat o přezkum závazného stanoviska hygienické stanice.
24. Žalobkyně nicméně své výhrady uplatnila poprvé dne 22. 11. 2023, v další fázi stavebního řízení, které následovalo po zrušujícím rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2023, č. j. MHMP 388417/2023, sp. zn. S-MHMP 1667479/2022/STR. V řízení tedy namítla i nedostatečnou ochranu záměru před negativními vlivy železniční dopravy - hluk, otřesy, vibrace.
25. Stavební úřad se k těmto námitkám ve stavebním povolení ztotožnil se závěry závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví pod č. j. HSHMP 35722/2023 ze dne 4. 7. 2023, kterým byla potvrzena platnost kladného závazného stanoviska tohoto dotčeného orgánu pod č. j. HSHMP 31622/2021 ze dne 8. 6. 2021. To včetně Akustického posudku č. P33-21 "*Novostavba bytového domu Rezidence nad Berounkou*", který vypracoval dne 17. 4. 2021 Ing. Karel Šnajdr ve znění revize č. P33.1-21 ze dne 15. 3. 2023. Proto stanovil podmínku 10: *Před vydáním souhlasu s užíváním stavby musí být předložen:*
- *autorizovaný nebo akreditovaný protokol měření hluku z provozu všech stacionárních zdrojů hluku (např. VZT, zakladačů, tepelného čerpadla, výtahu, autovýtahů včetně vrat), který prokáže, dle jejich umístění, dodržení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech okolních staveb a v chráněných vnitřních prostorech vlastních staveb, v denní i noční době.*
  - *protokol o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorech stavby navrhovaného objektu.*
26. Žalobkyně v odvolání poté namítla, že akustický posudek vychází z neúplných údajů a navrhla přezkoumání závazného stanoviska ze dne 8. 6. 2021 včetně jeho potvrzení ze dne 4. 7. 2023.
27. Žalovaný v první řadě podotkl, že tyto námitky směřují do domnělého dotčení práv budoucích uživatelů stavby, tedy práv třetích osob. Dále uvedl, že o přezkum závazného stanoviska požádal již v předchozím odvolacím řízení, a že Ministerstvo zdravotnictví závazným stanoviskem č.j.: MZDR 31086/2022-4/OZV ze dne 15.12.2022 závazné stanovisko Hygienické stanice potvrdilo. Vyjádření hygienické stanice ze dne 4. 7. 2023 není závazným stanoviskem, nelze ho tedy přezkoumat dle § 179 odst. 7 správního řádu.
28. K věci samé poté žalovaný vycházel z přezkumného závazného stanoviska ze dne 15. 12. 2022, které odkázalo na akustický posudek a na stavebním povolením resp. závazným stanoviskem stanovené podmínky na ochranu před hlukem, které musí být dodrženy, změna počtu stacionárních zdrojů proto na to nemá vliv. Žalovaný shrnul, že větrání bytových jednotek bude nucené s rekuperací, okna budou opatřena izolačními trojskly. Navrhované

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

vnitřní chráněné prostory proto nemají chráněný venkovní prostor stavby ve smyslu definice § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Uzavřel, že právě podmínka 10 stanoví, že před vydáním souhlasu s užíváním stavby musí být předložen protokol o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorách stavby navrhovaného objektu.

29. První spornou otázkou mezi stranami, je to, zda žalobkyně může tyto námitky ve stavebním řízení účinně uplatnit.

30. Podle § 109 stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení:

a) stavebník,

b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,

c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,

d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,

e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,

f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.

31. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona platí, že účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.

32. Nejvyšší správní soud rozsudku ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68 vyložil, že „námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona (§ 114 stavebního zákona z roku 2006) mají dvojí povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, jednak představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení (§ 192 téhož zákona a § 27 odst. 2 správního řádu z roku 2004). Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru. Oba okruhy námitek přitom mohou být po obsahové stránce shodné. Nejvyšší správní soud současně vyložil, že „podmínkou účastenství v řízení není vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva (§ 27 odst. 2 správního řádu z roku 2004).“

33. O tom, že žalobkyně může být provedením stavby záměru, v jeho podobě a parametrech dle projektové dokumentace, přímo dotčena na svém vlastnickém právu k sousedním pozemkům, mezi strany není sporu. Žalobkyně tedy byla nepochybně účastníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

stavebního řízení podle § 109 písm. e) stavebního zákona. Další otázkou je však to, zda jí uplatněný druhý a třetí žalobní bod odpovídá rozsahu jejího účastenství.

34. Žalobkyně se v těchto bodech domáhá, aby stavebník případně upravil záměr (projektovou dokumentaci) tak, aby vyhovoval zatížení hlukovou zátěží, kterou do území přináší mj. provozní činnost žalobkyně. Touto námitkou tedy žalobkyně zdánlivě chrání zájem stavebníka, tj. třetí osoby, aby jeho záměr splňoval i hygienické limity na ochranu před hlukem. Na druhou stranu však stavební povolení stanovilo podmínku č. 10, podle níž je stavebník před užíváním stavby povinen ověřit účinnost navrhovaných opatření k eliminaci hlukového zatížení mj. z provozu vlečky na pozemku žalobkyně. Spor mezi stranami je poté o to, zda navrhovaná opatření mohou být dostatečně účinná i při zohlednění provozu na pozemku žalobkyně. V krajním případě pak nelze vyloučit (jak poukazuje žalobkyně v žalobě na § 77 odst. 5 a 6 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví), že by později, navzdory navrženým opatřením, přesto mohlo dojít ke sporu mezi stavebníkem a žalobkyní, který by mohl mít svůj původ v hlukovém zatížení z provozu vlečky – např. pokud by se stavebník domáhal na žalobkyni, aby vybudovala protihlukovou stěnu na jejím pozemku. Žalobkyně nepochybně tedy může být přímo dotčena na svém vlastnickém právu i tím, aby byly u prováděného záměru v první řadě dostatečně stanoveny podmínky na ochranu před hlukovou zátěží z provozu vlečky. Potencialita takového sporu proto podle názoru též svědčí přímému dotčení vlastnického práva žalobkyně k pozemkům, a proto i námitky vůči opatření na ochranu proti nadměrné hlukové zátěži lze podřadit k rozsahu, který zakládá účastenství žalobkyně ve stavebním řízení. Stavební úřad i žalovaný k nim tedy byl povinen přihlížet.
35. Byť se tedy soud v této otázce neztotožnil se žalovaným, na zákonnost napadeného rozhodnutí to však nemá žádný vliv, neboť žalovaný i tak žalobkyniny námitky srozumitelně vypořádal a soud tak správnost jeho závěrů může přezkoumat.
36. Městský soud ze správního spisu ověřil, že Hygienické stanice hl. m. Prahy v závazném stanovisku ze dne 8. 6. 2021, č. j. HSHMP 31622/2021, vycházela z toho, že větrání bytových jednotek bude nucené s rekuperací, okna budou opatřena izolačními trojskly. Objekt bude větrán nuceně, nebude se jednat o prostory významné z hlediska pronikání hluku zvenčí a okna nebudou sloužit k větrání. Vnitřní chráněné prostory proto nemají chráněný venkovní prostor stavby dle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. V dalším vycházela z akustického posudku ze dne 17. 4. 2021. Závazné stanovisko konstatuje, že předložená dokumentace je v souladu se zájmy chráněnými orgány ochrany veřejného zdraví, přičemž tento souhlas se váže na splnění podmínek stanovených z důvodu ochrany obyvatel před hlukem a opírá se o požadavky § 30, § 70 zákona č. 258/2000 Sb., ve spojení s § 11, § 12, § 18 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Závazné stanovisko proto stanovilo dvě podmínky (které stavební úřad převzal do podmínky 10 stavebního povolení), které musí být splněny před souhlasem s užíváním stavby, a to předložením: a) autorizovaného nebo akreditovaného protokolu měření hluku z provozu všech stacionárních zdrojů hluku (např. VZT, zakladačů, tepelného čerpadla, výtahu, autovýtahů včetně vrat), který prokáže, dle jejich umístění, dodržení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech okolních staveb a v chráněných vnitřních prostorech vlastních staveb, v denní i noční době, b) protokolu o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorech stavby navrhovaného objektu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

37. Ministerstvo zdravotnictví v potvrzujícím závazném stanovisku ze dne 15. 12. 2022, č. j. MZDR 31086/2022-4/OVZ vycházelo z tehdy uplatněných námitek odvolatele Ing. P., nicméně podle názoru soudu přitom vyslovilo závěry, které lze vztáhnout i na věc žalobkyně. Ministerstvo totiž poukázalo na stanovené podmínky ve stanovisku s tím, že změny počtu (stacionárních) zdrojů hluku nejsou podstatné, neboť podmínkou je ověření provozu všech stacionárních zdrojů hluku a tím i ochrany a dodržení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech okolních staveb, tak i vnitřních prostorech vlastních staveb v denní i noční době. Co se týče hluku ze stavební činnosti, ministerstvo se ztotožnilo s hygienickou stanicí, že při dodržení všech technických, technologických i organizačních opatření, lze očekávat splnění hygienických limitů hluků ve všech fázích výstavby.
38. Hygienická stanice ve vyjádření ze dne 4. 7. 2023, č. j. HSMP 35722/2023 jen setrvala na závěrech svého závazného stanoviska, neboť vzhledem k předložené úpravě projektové dokumentace neshledala tak výrazné změny, které by představovaly důvod k jeho přehodnocení.
39. Pro věc stěžejní akustický posudek č. P33.1-21 ve znění revize 03/2023 poté vychází z toho, že záměr je umístěn do území zatíženého nadlimitním hlukem jak ze silniční, tak železniční dopravy. Obsahuje zhodnocení maximálních hygienických limitů ve venkovním prostoru, ve vnitřním prostoru a zabývá se zvukovými vlastnostmi stavebních konstrukcí. Detailněji se zabývá zdroji hluku ze železniční dopravy na úseku Praha – Radotín – Černošice, silniční dopravou, hlukem z provozních technologií záměru (vytápění, ventilace), v jednotlivých obdobích výstavby záměru.
40. V kapitole 7 se posudek detailněji zabývá výpočtem hluku k jednotlivým částem záměru, v kapitole 8 i s měřením seizmických vibrací. V kapitole 9 se posudek zabývá doporučeními k eliminaci zdrojů hluku a v kapitole 10 technickými opatřeními v době výstavby (oplocení nejméně 2 m nad okolním terénem) i v době provozu záměru – fasáda záměru i výplně otvorů musí mít váženou vzduchovou neprůzvučnost (na jižní straně nejméně 35 dB). K eliminaci seizmických vibrací se navrhuje protivibrační izolaci na boku stavební jámy v hloubce odpovídající nejhlubší části základů.
41. Posudek vyhodnotil hluk z dopravy na pozemních komunikacích a drahách, z navrhovaných technologických zařízení záměru, hluk ze stavební činnosti a seizmických vibrací z provozu železniční dopravy v místě záměru. Vycházeje z provedených měření posudek konstatuje, že hodnoty hluku způsobené dopravou na pozemních komunikacích a drahách budou před fasádou záměru překročeny nad míru stanovenou nařízením vlády č. 272/2011 Sb. Pro hluk ze stavební činnosti posudek konstatuje, že dle výpočtu budou hygienické limity dodrženy za technických a organizačních opatření (protihluková clona, technologické přestávky). Dle výpočtu budou dodrženy i limity z provozu stacionárních zdrojů (tepelné čerpadlo, vzduchotechnika). Na základě měření seizmických vibrací a následného výpočtu bylo zjištěno, že budou překročeny limity vibrací a strukturálního hluku z průjezdu železničních vozidel. Posudek však konstatuje, že proti šíření seizmických vibrací jsou u záměru navržena technická opatření – instalace protivibrační izolace na boku stavební jámy v hloubce odpovídající nejhlubší části základů. Posudek uzavírá, že s ohledem na podklady, výpočty, navrhovaná doporučení a technická opatření lze očekávat, že hluková situace v chráněném venkovním prostoru objektů situovaných v okolí záměru a ve vnitřních chráněném prostoru záměru bude vyhovovat požadavkům nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

42. Městský soud shledal, že posudek se tedy zabýval se stávající hlukovou situací v území, kam je záměr umístěn, hodnoty změřil a vycházel z nich. Ve vztahu k silničnímu provozu i provozu na železniční dráze konstatoval překročení hygienických limitů a za tím účelem navrhl technická opatření. Byť je pravdou, že se konkrétně nezabýval provozem na vlečce, to na jeho závěrech nic nemění a nezpochybňuje je. Podstatné je totiž to, že, vycházejí ze zjištění o zatížení území hlukem, konstatuje, že u záměru zkrátka je potřeba k eliminaci nadlimitního hluku učinit navržená technická opatření. Ta mají dosáhnout konkrétních výsledných hodnot zvukové neprůzvučnosti, které mají být dosaženy na fasádě a otvorech záměru. Tato opatření nejsou tedy stanovena např. výpočtem na základě naměřených hodnot hluku v území. Účinnost těchto opatření je poté, s ohledem na stanovené podmínky závazným stanoviskem, potřeba před započítáním užíváním stavby ještě i ověřit. Jelikož jsou opatření navržena tak, aby ve výsledku dosáhla určité úrovně neprůzvučnosti, nic se tedy nemůže podle názoru soudu změnit, pokud by případně došlo i k doplnění dalšího zdroje hluku (tj. provozu na vlečce).
43. Žalobkyně tedy podle názoru soudu nevznesla námitky, které by měly vést k doplnění či k přehodnocení akustického posudku a v návaznosti na to i závazného stanoviska hygienické stanice. Soud se proto ztotožnil se žalovaným, že závazné stanovisko hygienické stanice, přezkumné závazné stanovisko ministerstva zdravotnictví a akustický posudek se vypořádali se všemi rozhodnými zdroji hluku v území. Stavební povolení proto přesvědčivě (v návaznosti na posudek a závazným stanoviskem navrhovaná opatření pro eliminaci nadlimitního zvukového zatížení v území) stanovilo adekvátní citovanou podmínku 10.

Zásah pozemku žalobkyně

44. Žalobkyně dále namítla, že podzemní podlaží budou realizována v minimální vzdálenosti od hranice s pozemky p.č. 1110/16 a 1110/27 v k.ú. Radotín. Má za to, že při zajištění stavební jámy může dojít k zasažení jejího pozemku p. č. 1110/27, k. ú. Radotín, poukazuje na rozpor v různých verzích projektové dokumentace, na to, že nebyla seznámena s vyjádřením společnosti Čeněk a Ježek, a.s. Poukázala na obvod dráhy 3 m a na riziko neoprávněných vstupů a zásahů do obvodu dráhy, na umístění záměru v ochranném pásmu dráhy a že v územním a stavebním řízení vyslovila nesouhlas se záměrem, k tomu nebylo přihlédnuto.
45. Co se týče zajištění stavební jámy u pozemku p. č. 1110/27 v k.ú. Radotín, žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že předmětná stavba byla umístěna územním rozhodnutím, spis. zn. 012439/18/ OVDŽP/Km; čj. 018370/19/OVDŽP ze dne 30.9.2019, které nabylo právní moci dne 6.11.2019. Z předmětného územního rozhodnutí, ani z doložené dokumentace k územnímu řízení nevyplývá dotčení pozemku parc. č. 1110/27 v k.ú. Radotín. V projektové dokumentaci doložené ke stavebnímu řízení se jihovýchodní stěna stavební jámy (směrem z železniční trati) nachází při hranici s pozemkem parc. č. 1110/27 v k.ú. Radotín, v souladu s dokumentací ověřenou v územním řízení. Dle projektové dokumentace doložené ke stavebnímu řízení (konkrétně část D.1 Technická zpráva stavebně-konstrukční části, výkres č. C.3 - Koordinační situační výkres, výkres č. 03 části D.1.2. – Piloty a základová deska a zejména výkres č. 14 části D.1.1 – Pažení stavební jámy) rovněž nelze důvodně předpokládat dotčení pozemku parc. č. 1110/27 v k.ú. Radotín navrženou stavbou. Součástí výkresu č. 14 je vzorový řez zajištění stavební jámy, při hranici se sousedním pozemkem parc. č. 1110/27 v k.ú. Radotín, který dokládá zajištění její jižní části bez použití kotev na tomto pozemku. Je zde navržena záporová stěna s tím, že tato technologie nevyžaduje žádný výkop směrem k pozemku parc. č. 1110/27 v k.ú. Radotín. Další technologický postup je závislý na způsobu provádění realizační společností (tj. po jakých částech bude prováděn výkop a následně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

vybetonováno spodní podlaží, atd.). Dle vyjádření odborné realizační společnosti Čeněk a Ježek a.s., ze dne 31.1.2024 vyplývá, že tato společnost je na základě prostorových podmínek definovaných v projektové dokumentaci schopna provést spodní stavbu v daném rozsahu a v dané poloze a zvolit optimální technologický postup, aniž by byl narušen sousední pozemek. Tyto časové postupy a konkrétní postup při provádění stavby nejsou součástí projektové dokumentace pro stavební povolení, nejedná se o prováděcí projektovou dokumentaci, která bude zpracována v dalším stupni projektové přípravy, před zahájením stavebních prací.

46. Soud ověřil, že projektová dokumentace, která je součástí spisu, obsahuje několik výkresů, které zahrnují situaci umístění záměru vůči pozemku žalobkyně p. č. 1110/27, k. ú. Radotín. Z nich vyplývá, že nejbližší tomuto pozemku žalobkyně se nachází jižní část 2.PP záměru. Výkres C.3 koordinační situační výkres z územního řízení (leden 2018) a Výkres C.3 koordinační situační výkres z listopadu 2021 znázorňují, že tato podzemní část končí v nepatrné vzdálenosti (ca. 1 mm při měřítku výkresu 1:200) u hranice s pozemkem žalobkyně. Na to navazuje hrana zajištění stavební jámy, která na vnější straně probíhá na hranici s pozemkem žalobkyně, kde se nad ní předpokládá rovněž oplocení pozemku. Detaily tohoto provedení pak vyplývají z dalších výkresů. Z výkresu D.1.1.01 Půdorys 2.PP vyplývá, že vnitřní hrana zajištění stavební jámy navazuje na obvod podzemní části záměru. Z výkresů D.1.2 Piloty a základová deska z listopadu 2021 vyplývá, že piloty nepřesáhnou obvod základové desky, s tím, že se vrtají současně s pažením stavební jámy a že navazují na vnitřní hranu pažení.
47. Z těchto výkresů v souhrnu tedy vyplývá, že podzemní část záměru se nachází u pozemku žalobkyně, že na její obvod navazuje pažení stavební jámy, přičemž vnější hrana zajištění stavební jámy v žádném z výkresů nepřesáhne na pozemek žalobkyně p. č. 1110/27 a ani 1110/16 v k. ú. Radotín. Na hranicích s pozemkem žalobkyně bude umístěna toliko vnější hrana zajištění stavební jámy.
48. Další popis vyplývá z textové části technické zprávy z listopadu 2021. Ze zprávy k zajištění stavební jámy je zřejmé, že stavební jáma bude zajištěna pažením. Severozápadní stranu se předpokládá zajištěná záporovým pažením kotveným ve dvou úrovních – pod stropem 2.PP a pod stropem 1.PP. Naopak pro žalobkyninu námitku je podstatný detail vztahující se k jihovýchodní části (směrem k železniční trati) a k severovýchodní straně, v níž se předpokládá zajištění pomocí převrtávané pilotové stěny, v místě větší hloubky se předpokládá rozepření směrem do jámy, jihozápadní strana bude řešena svahováním.
49. Uvedené názorně vyplývá ze samostatného výkresu Pažení stavební jámy D.1.1.14 z ledna 2021, na který sama žalobkyně poukázala v odvolání i v žalobě. Z výkresu znovu vyplývá, že na jižní straně, tj. u pozemků žalobkyně, na sebe navazují vnitřní strana pažení stavební jámy a podzemní část stavby. Ze vzorového řezu zajištění jámy na uvedeném výkresu vyplývá podoba pilotové stěny právě na jihovýchodní straně - je kolmá a směřuje do hloubky pod dno jámy. Žádné kotvení směrem k pozemku žalobkyně zde není znázorněno. To potvrzuje rovněž výkres Řez (stavbou) A-A D.1.1.06 z listopadu 2021. Z něj taktéž vyplývá, že zajištění stavební jámy na jižní straně je řešeno kolmou záporovou stěnou bez jakéhokoliv zakotvení směrem k pozemku žalobkyně. Z výkresu taktéž vyplývá, že záporová stěna bude hloubena do země stejně jako naznačené piloty pod základovou deskou. Byť výkres k provedení pažení sám konstatuje, že neslouží k provedení realizace, ve spojení s ostatními zde uvedenými výkresy, které jej potvrzují, i tak představuje dostatečný podklad o tom, že k zajištění stavební jámy nebude využito zakotvení na pozemku žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

50. Žalobkyně pak obsah těchto výkresů konkrétně nespornuje a naopak nevznáší důvody, pro které by navrhované řešení neobstálo. Soud je proto toho názoru, že uvedené části projektové dokumentace jednoznačně prokazují, že stavební jáma bude vyhloubena na samé hranici s pozemkem žalobkyně, aniž by jej nutně zasáhla a na této hranici bude přitom zajištěna hloubkovou pilotovou stěnou, které opět nevyžaduje jakýkoliv zásah (např. kotvení) na pozemku žalobkyně.
51. Na překážku těmto závěrům není ani rozpor v projektové dokumentaci o umístění jižní strany podzemní části záměru.
52. Krom výkresu, na který poukazuje žalobkyně v žalobě i v odvolání, také z některých dílčích částí projektové dokumentace vyplývá nesrovnalost v umístění jižní strany podzemní části záměru. Např. také z výkresu C.2 Katastrální situační výkres z ledna 2018, či z výkresu C.3 koordinační situační výkres z územního rozhodnutí (leden 2018) je patrný větší odstup záměru od jižní hranice s pozemkem p. č. 1110/27, k. ú. Radotín. Naopak na výkresu C.3 koordinační situační výkres (listopad 2021) se záměr nachází u hranice s pozemkem p. č. 1110/27, k. ú. Radotín.
53. Důvody pro odstranění tohoto rozporu vyplývají ze správního spisu. Na rozpor umístění jižní stěny od hranice sousedního pozemku a jihozápadního rohu objektu od hranice pozemku totiž upozornil ve svém odvolání ze dne 13. 6. 2022 (doplněného 14. 7. 2022) jiný účastník řízení Ing. O. P. Spisová dokumentace pak byla 2 x doplněna - dne 11. 4. 2023 a 22. 9. 2023. Z těchto podání vyplývá, že právě u koordinačního výkresu C.3 byla opravena „spodní část stavby“, popř. odstupové vzdálenosti se vzdálenostmi uvedenými v ověřené dokumentaci k územnímu řízení. Ověřená projektová dokumentace tedy předpokládá již situaci s umístěním záměru blíže k hranici s pozemkem žalobkyně.
54. Tato změna v projektové dokumentaci však nemá na věc žádný vliv. Podstatné je totiž to, že žalobkyně nespatřuje dotčení svých práv v odstupové vzdálenosti záměru od svého pozemku, ale v tom, zda její pozemek bude zasažen prováděním záměru, ať už pažením nebo hloubením jámy. Taková skutečnost podle názoru soudu z projektové dokumentace nevyplývá, s čímž se soud ztotožnil již výše.
55. Žalobkyně rovněž namítla, že nebyla seznámena s vyjádřením dodavatele Čeněk a Ježek, a.s. ze dne 31. 1. 2024. Ze správního spisu žalovaného vyplývá, že vyjádření této společnosti bylo přílohou vyjádření stavebníka ze dne 5. 2. 2024 k odvolání žalobkyně, a že s jeho obsahem nebyla žalobkyně seznámena. To podle názoru soudu v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu ve spojení s 93 odst. 1 správního řádu, neboť šlo o podklad nově pořízený v odvolacím řízení. Nicméně z jeho obsahu vyplývá, že jde toliko o prohlášení, že tato společnost je schopna provést spodní stavbu v daném rozsahu a v dané poloze a zvolit optimální technologický postup, aniž by byl narušen sousední pozemek.
56. Ze žalovaného rozhodnutí vyplývá, že uvedené prohlášení navíc není stěžejním podkladem pro rozhodnutí žalovaného o tom, zda zajištění stavební jámy bude provedeno bez zásahu pozemku žalobkyně. Žalovaný v názoru, že z projektové dokumentace nelze důvodně předpokládat dotčení pozemku p. č. 1110/27 k. ú. Radotín, vycházel totiž z obsahu projektové dokumentace, které výše hodnotil i soud, tj. výkresů D.1 Technická zpráva stavebně-konstrukční části, výkres č. C.3 - Koordinační situační výkres, výkres č. 03 části D.1.2. - Piloty a základová deska a zejména výkres č. 14 části D.1.1 - Pažení stavební jámy. Uvedené vyjádření Čeněk a Ježek, a.s. žalovaný použil pouze jako dovysvětlení, že stavbu lze provést tak, jako je tomu v projektové dokumentaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

57. Soud je proto toho názoru, že vada odvolacího správního řízení spočívající v neseznámení žalobkyně s tímto podkladem, nemá vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí.
58. Žalobkyně v dalším namítla dotčení svých vlastnických práv k pozemku možných vstupů do obvodu dráhy a poukázala též na to, že záměr je v ochranném pásmu dráhy.
59. Podle § 4 odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách je obvod dráhy u ostatních drah vymezen svislými plochami vedenými 3 m od osy krajní koleje, krajního nosného nebo dopravního lana, krajního vodiče trakčního vedení, nebo hranicemi pozemku, určeného k umístění dráhy a její údržby, nejméně však 1,5 m od vnějšího okraje stavby dráhy, pokud není dopravní cesta dráhy vedena po pozemní komunikaci. Obecně pak podle § 4a odst. 1 zákona o drahách platí, že nikdo nesmí bez souhlasu provozovatele dráhy vykonávat v obvodu dráhy činnosti, které se považují za podnikání, vstupovat na dráhu a v obvodu dráhy na místa, která nejsou veřejnosti přístupná, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
60. Co se týče ochranného pásma dráhy, ten činí podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona o drahách 30 m od osy krajní koleje. Podle § 9 odst. 1 zákona o drahách lze provádět hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem, provozovat střelnici, skladovat výbušniny, nebezpečné odpady a zřizovat světelné zdroje a barevné plochy zaměnitelné s návěstními znaky jen se souhlasem drážního správního úřadu a za podmínek jím stanovených. Podle § 9 odst. 2 zákona o drahách v ochranném pásmu dráhy lze provádět stavby a nestavební záměry pouze na základě povolení příslušného stavebního úřadu.
61. Z projektové dokumentace - výkresu C.3 koordinační situační výkres (listopad 2021), D.1.1.09 pohled jihozápadní (leden 2021) a D.1.1.10 Pohled jihovýchodní – k tomu především vyplývá, že mezi pozemkem žalobkyně a záměrem bude plot betonové konstrukce o výšce (2 m) bez umožnění průchodu směrem k trati. Záměr tedy neumožňuje průchod k pozemku žalobkyně a tím ani zásadně nezvyšuje příležitost pro neoprávněný vstup do obvodu dráhy. Soud je proto toho názoru, že ani realizace záměru nepřináší výrazná rizika, co se týče ochrany dráhy před vstupem neoprávněných osob či před událostmi spojenými s výstavbou a provozem záměru.
62. Stavební úřad se zabýval na str. 16 a 17 stavebního povolení žalobkyninými námitkami vůči umístění stavby záměru do ochranného pásma. K námitce žalobkyně k hluku, otřesům, vibracím, které by měl záměr zmírnit, se ztotožnil se závěry již výše uvedeného akustického posudku, který navrhl organizační a technická opatření pro dodržení hygienického limitu pro hluk ze stavební činnosti, pro provoz stacionárních zdrojů (tepelného čerpadla, vzduchotechniky) a v němž jsou navržena technická opatření proti šíření seizmických vibrací spočívající v instalaci protivibrační izolace na boku stavební jámy v hloubce odpovídající nejhlubší části základů. Poukázal na to, že podmínka č. 10 prvostupňového rozhodnutí stanoví, že před vydáním souhlasu s užíváním stavby musí být předložen protokol o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorech stavby navrhovaného objektu.
63. K námitkám proti stavbě v ochranném pásmu dráhy z důvodu ochrany před mimořádnými událostmi na železnici (jako jsou železniční nehody, srážky vlaků, vykolejení vlaků apod.) stavební úřad uvedl, že účastníci stavebního řízení dle § 109 písm. e) stavebního zákona, mohou v rámci stavebního řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, a to jen a pouze v rozsahu přímého dotčení vlastnického práva, které by mohlo být prováděním stavby přímo dotčeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

eno. Žalobkyně tedy nemůže hájit práva budoucích uživatelů stavby, neboť tyto jeho námitky se nijak přímo netýkají jejího vlastnického práva. Podotkl také, že stavebník doložil již kladné závazné stanovisko dotčeného orgánu Drážního úřadu čj. DUCR-52489/21/Bd ze dne 15. 9. 2021 a čj. DUCR-51288/23/Bd ze dne 25. 8. 2023.

64. Drážní úřad v závazném stanovisku ze dne 15. 9. 2021, č. j. DUCR-52489/21/Bd (a setrval na něm i ve vyjádření ze dne 25. 8. 2023) vycházel z toho, že stavba je navržena v ochranném pásmu dráhy, vpravo železniční tratě Praha Smíchov – Beroun v minimální vzdálenosti 12 m od osy krajní koleje a železniční vlečky žalobkyně v minimální vzdálenosti 3 m od osy krajní koleje. Souhlasné stanovisko vydal za splnění 6 podmínek – k provedení stavby v souladu se schválenou projektovou dokumentací, k ochraně stavby před hlukem k již provozované stavbě dráhy, k ochraně dráhy a jejích funkcí před nepříznivými vlivy následně povolené stavby, podmínky, aby nedošlo k záměně světel nebo barevných ploch s drážními znaky, k ochraně dráhy z hlediska bezpečnosti a plynulosti jejího provozu a k ochraně kovových částí stavby před bludnými proudy vzniklými při provozování tratě.
65. Ministerstvo dopravy vydalo dne 30. 1. 2023 pod č. j. MD-866/2023-130/3 závazné stanovisko, jímž změnilo podmínku 5 stanoviska drážního úřadu a nově doplnilo podmínku 7. To tak, že podmínka č. 5 závazného stanoviska zní: „*Při provádění stavby nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost železničního provozu na žel. trati Praha Smíchov - Beroun a železniční vlečce Českomoravský cement, a. s.*“ Nově podmínka 7 závazného stanoviska zní *Stavebník bytového domu zajistí provedení nezbytných preventivních technicko- organizačních opatření z hlediska omezení ohrožení bezpečnosti budoucích obyvatel bytového domu vlivem rizika možného vzniku mimořádných událostí, souvisejících s provozem vlečky ve vlastnictví Českomoravský cement, a. s.*“
66. Tyto podmínky zapracoval žalovaný do podmínky 26 prvostupňového rozhodnutí: *Při provádění stavby nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost železničního provozu na žel. trati Praha Smíchov - Beroun a železniční vlečce Českomoravský cement, a. s.* a stanovil podmínku č. 26 a) *„Stavebník bytového domu zajistí provedení nezbytných preventivních technicko - organizačních opatření z hlediska omezení ohrožení bezpečnosti budoucích obyvatel bytového domu vlivem rizika možného vzniku mimořádných událostí, souvisejících s provozem vlečky ve vlastnictví Českomoravský cement, a. s.*
67. Žalovaný rovněž odkázal na to, že tyto námitky žalobkyně uplatnila již v územním řízení a tam byly již vypořádány. Z rozhodnutí o umístění stavby záměru ze dne 30. 9. 2019, č. j. 018370/19/OVDŽP poté vyplývá, že stavební úřad k obdobným námitkám žalobkyně k ochraně vlečky před negativními vlivy okolí, tak i s ochranou okolí před negativními vlivy okolí provozem vlečky (nadměrná hluková zátěž pro obyvatele domu, vibrace od projíždějících a posunujících vlakových souprav, prašnost, výfukových zplodin, ohrožení bezpečnosti obyvatel, reálné riziko ohrožení bezpečného a plynulého provozu na vlečce během samotné výstavby) uvedl, že stavba je umístěna do území zatíženého nadlimitním hlukem z dopravy po okolních komunikacích, proto bylo navrženo větrání všech obytných místností celého domu nuceným způsobem, ve vnitřním chráněném prostoru stavby budou osazena okna se zvýšenou neprůzvučností se zasklenými izolačními trojskly. Na řešení v dalším stupni projektové dokumentace pak budou skladba fasády s adekvátním akustickým útlumem, konkrétní konstrukční řešení proti otřesům způsobeným vibracemi. Systém řízeného větrání bude předcházet vlivu případné prašnosti. Poukázal pak na to, že z domu nebude přístup na koleje, mezi pozemky stavebníka a žalobkyně bude zřízeno

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

oplocení. Staveniště pak bude zabezpečeno tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

68. Z uvedeného vyplývá, že stavební úřad, žalovaný a dotčené orgány se dostatečně zabývaly hodnocením vlivů umístění záměru do ochranného pásma vlečky, hodnocením vlivu záměru na provoz vlečky a naopak hodnocením vlivu provozu vlečky na záměr. Za účelem eliminace negativních vlivů správní orgány stanovily několik podmínek. Závěry stavebního úřadu a žalovaného a podmínky stanovené k umístění a provozu záměru v ochranném pásmu dráhy však žalobkyně již dále nijak konkrétně nespornuje a soudu není tedy zřejmé, v čem s nimi vlastně nesouhlasí.

69. Soud poukazuje na to, že žalobní bod musí být dostatečně určitý a konkrétní. Vymezením žalobního bodu se zabýval NSS např. v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005, podle nějž je žalobce povinen „*uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovanou) skutkovou tvrzení doprovázenou (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [...] Líčení skutkových okolností v žalobě nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“ Rozšířený senát v rozsudku č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 upřesnil, že „*jestliže žalobní bod těmito požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn*“ (Podtrženo městským soudem.)

70. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tak oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Smyslem koncentrační zásady je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit najisto a fixovat rozsah důvodů, na jejichž základě bude soud přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a jeho rychlost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).

71. I kdyby snad soud viděl v rozhodnutí vady, které však žalobce neuplatnil, nemůže je sám o své vůli identifikovat a rozhodnutí zrušit. Pokud tedy žalobkyně městskému soudu nepředestřela řádně a včas důvody, proč bylo napadeným rozhodnutím zasaženo právě do jejích veřejných subjektivních práv, nemohl za ni městský soud dohledávat důvody pro poskytnutí ochrany jejím právům s odkazem na veřejný zájem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2024, 7 As 106/2023 – 32).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

72. Soud tedy uzavírá, že správní orgány se umístěním záměru do obvodu dráhy a do ochranného pásma dostatečně zabývaly. Vyložily důvody, pro které nepřisvědčily žalobkyniným námitkám a jejím nesouhlasem s umístěním či provedením stavby. Shodně jak v územním řízení, tak i ve stavebním řízení srozumitelně vyložily, že ochrany samotné dráhy i ochrany před negativními vlivy z ní bude dosaženo uloženými podmínkami a technickými opatřeními. Žalobkyně vůči těmto závěrům v žalobě nepřednesla dostatečnou argumentační oponenturu. Pouze z nesouhlasu žalobkyně s umístěním či provedením záměru a z toho, že správní orgány jejím námitkám nevyhověly, vůbec nelze dovodit, v čem konkrétně by správní orgány měly k těmto námitkám zaujmout nesprávný právní názor s vlivem na zákonnost žalovaného rozhodnutí. Soud se proto zcela ztotožnil i s názorem stavebního úřadu i se žalovaným o tom, že záměr lze umístit a provést v ochranném pásmu dráhy a k obvodu dráhy.

V. Závěr a náklady řízení

73. Městský soud v Praze je toho názoru, že projektová dokumentace k záměru stavby poskytuje přesvědčivé podklady, ze kterých vyplývá, že pozemek žalobkyně nebude dotčen pažením stavební jámy. Správní orgány se rovněž dostatečně zabývaly hodnocením zátěže území nadměrným hlukem mj. z vlečky ve vlastnictví žalobkyně a k provedení stavby stanovily tomu odpovídající podmínky. Se závěry stavebního úřadu i žalovaného se proto soud zcela ztotožnil.
74. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
75. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.
76. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. soud osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, pro který by bylo na místě tyto náklady přiznat.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Soud přiznané osvobození od soudních poplatků kdykoliv za řízení odejme, a to i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Praha 19. února 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.